a ¶ Et facta eiꝰ intellexerũt. Facta aũt ꝑdicatiõe: nõ tm̃ timuerũt mali/ꝫ ⁊ iusti lętari sũt: tã ꝑdicãtes q̃ aliꝰ. Uñ bñ sequit: b ¶ Lętabit iustꝰ i dño: ꝓ eis q̃s ꝛuerti viderũt ad fidẽ. c ¶ Et spabit i eo: q̃ det eis vitã ętnã. Et tãtũ crescet ecclia q̃ nõ erubescẽt euãgeliũ: Sz d ¶ Laudabunt/etiã ab oibꝰ: e ¶ Oẽs:

nõ tm̃ aplꝰ: f ¶ Recti corde: q̃ rectã fidem habẽt. De his oibus habek sat/ Actl. ij. g. vbi dr: q̃ sumebãt cibũ ĩ exultatiõe ⁊ simplicitate cordis: ⁊ collaudãtes deũ ⁊ habẽtes grãz ad oẽm plębẽ: dñs aũt augebat q̃ salui fierẽt q̃tidie ĩ idipsũ.

Ut. tq̃ recti sũt

a et facta eius intellexerunt.
b Lętabitur iustus i domino/
c ⁊ sperabit in eo: ⁊ laudabũt
d
e omnes recti corde.

¶ In finẽ psalmꝰ dauid/cãticũ hieremię ⁊ aggei vl eçe/chielis / de vbo peregrinationis vel de ppl'o transmigratiõis/cũ inciperẽt pficisci.

Dominica LXIIIi

Ed̃ LXIIII. (ci.

t 'cet hymnꝰ deꝰ i sion: ⁊ tibi reddet votũ i hierusalẽ.

Moraliter * dicebas eos paruulos: quõ q̃ sciũt annũciare opa dei: Propterea oñdit eos nõ esse paruulos sensibꝰ/ꝫ malitia: q̃ licet sint hũiles ⁊ simplices: tm̃ sũt itelligẽtes ⁊ prudẽtes. Uñ addit: a ¶ Et facta eiꝰ intellexerũt. j. Corl. xiiij. d. Malitia puuli estote: sensibꝰ aũt pfecti estote. Matth. x. b. Estote prudẽtes sicẽ serpẽtes: ⁊ simplices sicẽ colũbę. Et bñ ꝓcomitant ĩ b ꝗsu hęc duo ꝗba: Annũciauerũt et itellexerũt: q̃ q̃cũq̃ vult ãnũciare/debet eẽ intelligẽs: alioq̃n errat. Uñ j. Timoth. j. b. Quidã aberrãtes/ꝛuersi sũt i vanloquiũ/volẽtes eẽ legl doctores: nõ itelligẽtes: neq̃ q̃ loquũt/neq̃ de q̃bꝰ affirmãt. Itẽ q̃cũq̃ hz donũ itelligẽtię: debet aliꝭ annũciãdo cõmunicare: Alioq̃n reprobak a dño: Matth. xxv. c. Seruũ iutilẽ ꝓꝗcite ĩ tenebras exteriores. Et q̃d amplꝰ annũciare debẽt/sbdit: b ¶ Lętabit iustꝰ i dño: Nõ eñ tm̃ opa faciẽda debẽt annũciare/ꝫ etiã debẽt ad opa allicere p ꝗmia/q̃ erũt ĩ lęticia magna: licet opa fiãt q̃ñq̃ ĩ cordis ãgustia. Uñ in Ps̃. Eũtes ibãt ⁊ flebãt/mittẽtes semia sua: Ueniẽtes aũt veniẽt cũ exultatione/portãtes manipulos suos. Esa. ix. a. Lętabunt coꝛã te sic q̃ lętant ĩ messe: sic exultãt victores capta ꝑda/q̃ diuidũt spolia. Esa. lxj. a. Oleũ gaudij ꝓ luctu. Lętabit/q̃/iustꝰ i dño: nõ in vino ꝓꝗtl iocũditatis: nõ in ione hedera. i. in tꝗalibꝰ. Jone. iiij. c. q̃ sub vna nocte nata est: ⁊ i vna nocte perijt: Sz in dño. i. in lęticia sẽpiterna. Esa. lj. d. Lętitia sempiterna sup capita eoꝝ. Et ne interũ sit sine ꝓsolatione/adiungit: c ¶ Et sperabit in eo. Ro. xij. c. Spe gaudentes. Ro. v. a. Spes non ꝓfundit. Et btũs Bern̄. addit: ꝫ infũdit. Et tandẽ/ d ¶ Laudabunt omñes recti corde. j. Corl. iiij. a. Tunc laus erit vnicuiq̃ a deo. Magna eñ erit laus cũ dicet illõ Matth. xxv. c. Esuriui ⁊ dedistl mihi mãducare. f ¶ Recti corde/nõ torti. Recti corde/sũt: q̃ coꝛ ad deũ erigunt. Cantl. j. b. Recti diligũt te. Torti corde/sũt: q̃ coꝛ ĩ his tꝗalibꝰ ponũt. Eccj. iij. d. Coꝛ ĩgrediẽs duas vias/nõ habebit successus: ⁊ prauũ coꝛ scãdaliçabit ĩ illis. Duas vias ĩgredit/q̃ vult regnare cũ christo/⁊ gaudere cũ mundo. ¶ Expositio Ps̃. LXIIII.

Ed̃ decet ⁊c. Titulꝰ. In finẽ Ps̃. dauid cãticũ hieremię ⁊ aggei ⁊ eçechielis/de vbo peregrinatiõis vl de ppl'o trãsmigratiõis/cũ iciperẽt ꝓficisci. In ꝑcedẽti psalmo ęgit de passiõe dñi: Et q̃ ꝓ passionẽ dñi habem̃ reditũ ꝏ captiuitate pcti ⁊ coꝛruptiõis ĩ libratẽ grę ⁊ glię: Jõ agit ĩ b psalmo de lęticia redeuntiũ: q̃ ꝏ innuit ĩ titulo. Hieremias eñ ad lr̃az ꝑdixit reditũ filioꝝ isrl' de captiuitate babylonica: ꝓ quã sigt reditꝰ ꝏ captiuitate pcti. Oꝛ aũt dicẽ: Cãticũ hieremię ⁊ aggei: sigt q̃ scti exultãt de b reditu. Et dicẽ: Hieremię ⁊ aggei ⁊ eçechielis: q̃ hieremias fuit añ captiuitatẽ: eçechiel in ipa captiuitate: aggeꝰ aũt ĩ reditu. Et sigt q̃ ꝓterit ⁊ ꝓꝗtibꝰ ⁊ futurl est b gaudiũ. Sic q̃ legẽd' ẽ titulꝰ. Ps̃. iste dirigens nos: i finẽ/christũ/vl i ꝓsũmationẽ: est dauid: et est/cãticũ hieremię ⁊ aggei et eçechielis. i. exultatio sctõꝝ exultãntiũ: de vbo pegrinatiõis. i. de ꝗpl'o pegrinãte in hac valle miserię ꝓpt vbũ: vl diaboli suggerẽtl: Eritl sic dij: vl dñi emittẽtl eũ de paradiso. Ul sic: Peregrinãte a deo ꝓ pctm̃: ꝓpt vbũ ꝑdictũ diaboli vl serpẽtl. Ul de ppl'o trãsmigratiõis: q̃ trãsmigrauit de cęlo ad terrã: de grã ad culpã. Exultãtiũ dico tũc primo/cũ inciperẽt ꝓficisci. i. reuerti ad pęnitẽtiã/siue ꝓ ipsã pęnitẽtiã ad deũ: Nõ eñ gaudẽt de pegrinatiõe aut trãsmigratiõe: ꝫ de pegrinãtiũ reuersiõe. Intẽtio q̃ ꝓbę est/cõsolari nos ĩ b exilio ꝓ pmissionẽ reditꝰ. Dod̃. Biptit' ẽ ps̃. Primo affirmat reditũ ⁊ p̃cak. Scdo laudes dei ⁊ vtutes describit: ibi: Spes oim finium terrę. Dicẽ b ꝗpba i ꝑsona ꝗpl'i christiani peregrinãtl i mũdo: ⁊ reuertẽtis ad patriam: g ¶ Te decet hymnꝰ deꝰ i siõ. q. d. redeundũ ẽ ꝏ babylone. i. de ꝓfusiõe pctĩ/⁊ de ꝓfusiõe mũdi: Ut reddak laus deo debita: ad quã factꝰ ẽ hõ. Esa. xliij. c. Populũ istũ creaui mihi: laudẽ meã narrabit. Et illi q̃bꝰ deꝰ dedit grãz redeũdi/de b debẽt ei grãs referre ⁊ hymnos reddere. Primo q̃ ex titulo dat itelligere/a q̃bꝰ debet laudari deꝰ. s. ab his q̃ exierẽt ꝏ pctõ: Quia ñ ẽ speciosa laus i ore peccatorl: Eccj. xv. c. Ps̃. Quõ cãtabimꝰ cãticũ dñi: i tra aliena: Ostendit etiã q̃s sit laudandꝰ/cũ dicẽ: Deꝰ. Quõ/cũ dicit: Hymnꝰ. Ubi/cũ dicẽ: In siõ. Dicẽ q̃: Te/vnũ. s. pięz. Ul Te/verꝝ. s. filiũ. Ul/Te/bonũ. s. spm̃ sctm̃. Itẽ/Te/creatorẽ: Te/redẽptorẽ: Te/ducẽ: Te/custodẽ: Te/saluatorem: Te/adiutorẽ: Te/remũeratorẽ: Te/glorificatorẽ/decet hymnꝰ. Uñ pꝰ psalmos cãtat ecclia: Glia pri ⁊ filio ⁊ spũi sctõ: Sicẽ erat i ꝑncipio ⁊c. s. cũ solꝰ erat. Et vere /te decet hymnꝰ: q̃ tu es dignꝰ/iustꝰ/equus/bonꝰ. Qꝏ inuit ecclia q̃ñ cãtat: Uere dignũ ⁊ iustũ ẽ/equũ ⁊ salutare. Dignitas eñ pris ẽ reuerẽda: iustiçia ⁊ eqtas filij ẽ metuẽda: salꝰ a benignitate spũsscti ẽ sperãda. h ¶ Hymnꝰ. Hic notak quõ laudare debemꝰ dñm. s. cũ exultatiõe spũali. Hymnꝰ eñ ẽ laus dei cũ cãtico. Cãticũ aũt est exultatio mentl hita de ętnis/i vocẽ prũpẽs. Est q̃ sensus: Decẽs ẽ vt deũ laudemꝰ hilarit ⁊ ꝓ ęternis. Ps̃. Deo nr̃o sit iocũda decoraq̃ laudatio. Per exultationẽ ẽ iocũda: Per desideriũ ętnoꝝ decora. i ¶ In sion: Ecce vbi laudãdꝰ est: q̃ i ecclia militãti: Quę dr̃ sion. i. specula/ꝓpt tria. Primũ ẽ: q̃ ab ea glia ꝛ dñi a lõge speculamur. ij. Corl. iij. d. Nos ꝓ oñes reuelata facie glia ꝛ dñi speculãtes: i eãdẽ imaginẽ trãsformamur a claritate i claritatẽ/tãq̃ a dñi spũ. Secũdũ est/q̃ ab ea isult' hostiũ ꝓuidere debemꝰ. Esa. xxj. c. Sup speculã dñi ego sũ stãs iugit ꝓ diẽ: ⁊ sup custodiã meã ego sũ stãs totl noctibꝰ. i. i ꝓspitate ⁊ i adversitate. Tertiũ ẽ/q̃ amicꝰ. i. christꝰ a lõge veniẽs ab ea speculak. Baruch. v. b. Exurge hierusalẽ ⁊ sta i excelso: ⁊ circũspice ad oriẽtẽ. Itẽ dr̃/sion. i. speculũ: q̃ i ea põt hõ videre maculas suas: ꝓsiderãdo. s. bonos q̃ sũt i ecclia. Job. xxxij. d. Respiciet hoies/⁊ dicet: peccaui: ⁊ ꝗ deliq. Eçech. xliij. c. Fili hois/oñde domui isrl' tẽplũ. i. ecclia: ⁊ ꝓsũdãt ab iuq̃tatibꝰ suis. k ¶ Et/ab his q̃ te b laudabũt/ l ¶ Tibi reddet votũ. i. corꝑ ⁊ aia/q̃ deo vouemꝰ i baptismo. o ¶ In hierusalẽ. i. i ętna btitudĩe/vbi erit visio pacl. Ul/In hierlm. i. i ecclia militãte/vbi debet eẽ pax ⁊ ꝓcordia. l ¶ Tibi/solũ mũdo vl diabolo: m ¶ Reddet/q̃ñ mutuo acceptũ. n ¶ Votũ. i. ꝓceptio meliorl boni. Esa. xix. d. Egyptij vota vouebũt dño ⁊ solueẽt. Postq̃ de reuersiõe terigit: orat ꝓ se et ꝓ ecclesia: vt ipse cũ eisdẽ reuertentib' cõputek: Uñ addit

* Exaudi oꝛonẽ meã: q̃ oro p

Moralit. g ¶ Te decet hymnꝰ deꝰ i sion. i. i specula platiõis. h ¶ Hymnꝰ/dicẽ/nõ vẽtilatio cãꝝ: nõ allegatio decretaliũ. Eccj. xlv. c. Dedit ei. i. aię: fũgi sacerdotio / non iurgio: ⁊ hẽe laudẽ/nõ attestatiões: in noie ipsius/nõ iustiniani. k ¶ Et tibi reddet votũ i hierlm. i. i ꝓtẽplatiõe religiõis. m ¶ Reddet votũ/illõ triplex/ꝓtinẽtię/obediẽtię/pauptatl: vl sine ꝓprio viuere/nõ auferek vl dissipabit ꝓ dispensationẽ. Itẽ/ Reddet tibi/nõ hominibꝰ ꝓpter laudem vel timorẽ: sed/ l ¶ Tibi/ꝓpter amorẽ. o ¶ In hierusalẽ. i. in pace: nõ cũ murmure. Qꝏ videẽs religiosus/debet alios secũ trahere: nõ ꝓ violentiã/sed per orationẽ/ dicens:

* Exaudi oꝛonẽ meã

Partitio Psalmi

De cõle. c. di duo

Ecclia militãs dicit spon

Ps̃. 146

Moralit

Gen. 3. a. et. d.

a ¶ Exaudi oronē meā: vt.ſ.fiat illa reuerſio: ⁊ ego cum eis reuertar. Simile habem⁹ Daniel'.ix.a. vbi dicit ſic: Ego daniel itellexi ī libris numerū annoꝝ ⁊c. Et p⁹ addit: Et poſui faciē meā ad dñm deū meū rogare ⁊ depcari ⁊c. Et oſtēdit vniuerſitatē redeūtiū/cū ſubiūgit: b ¶ Ad te ois caro veniet. Eſa.xl.b. Videbit omnis caro ſalutare dei.i.de omni genere aliq: vt ſit diſtributio p generib⁹ ſingulorꝝ.q.d.q: de omnibus generibus hoīm reuertent ad te: oro/vt ego cū eis habeā gratiā reuertendi. Ad litterā aūt phetat hic reſurrectio mortuorꝝ/cū dicit: Ad te ois caro veniet.j.Cor.xv.g. Omes qdē reſurgem⁹. Job.xix.d. Rurſū circūdabor pelle mea ⁊ ī carne mea videbo deū ſaluatorē meū. Geñ.vj.b. Omis caro corruperat viā ſuā ſup terrā. Eph.v.f. Membra ſum⁹ corpis eius: de carne eius ⁊ de oſſib⁹ eius. Et poſſet aliqs ꝗtere: Uñ veniet ad deū omnis caro: ⁊ qd habet neceſſe vt ad eū reuertat? Propt ꝗ bñ ſubdit: c ¶ Verba iniqꝝ.ſ.demonis ſuggerentis: euę pſuadentis: adę ſe excuſant.ſ: d ¶ Preualerūt ſup nos.i.fuerūt cauſa ꝗre exheredati ſum⁹/ ⁊ ī hoc exilio poſiti: vñ neceſſe habem⁹ exire ⁊ ad patriā redire. Sed ſicut dicit: Mō eſt ſpūs vadēs ⁊ nō rediēs.i.p ſe poteſt in pctm ſe mittere: ſed per ſe nō poteſt a pctō exire: ideo oſtendit q̄ ex dei miſericordia pcedit reditus iſte: nō ex nra iuſticia. Uñ dicit: e ¶ Et impietatib⁹ nris tu ppitiaberis/dimittēdo pctā. Tu/cui⁹ ppriū eſt ppitiari. Ro.iij.d. Quē ppoſuit de⁹ ppitiatorē. Ps. Propt nomē tuū dñe ppitiaberis pctō meo/multū eſt enim. Ideo pluralit dicit hic: Impietatib⁹ nris. Sicut enim triplex eſt pietas.ſ.in deū: in parētes: in primos: eſt infidelitas/in deū: inobedientia/in parentes: crudelitas/in primū. Propitiaberis/dico/aſſumēs humanā naturā: ⁊ in q̄ paſſus es: vt teipſū in hoſtiā ppitiationis offerres.j. Job.ij.a. Aduocatū habem⁹ apud patrē ieſū chriſtū iuſtū: ⁊ ipſe eſt ppitiatio p peccatis nris. Mō nostris tm/ſed etiā p tot⁹ mūdi. Et ideo/ f ¶ Btūs: ſit hō: g ¶ Quē elegiſti.i.humana natura/quā elegiſti ī vnitatē pſonę. Scōm ꝗ eſt ꝗ grauactio/vl' aſſertio: Btūs/eſt hō/quē elegiſti et aſſūpſiſti: Quia i ¶ Inhabitabit ī atrijs tuis.i.ī tuo pſenſu. Vl' de hoīe quē de⁹ vocat dicit: Beatus/hō/quē elegiſti: in participatione gaudij celeſtis. Aggei.ij.d. Ponā te q̄ſi ſignaculum: qr te elegi. Cañ.v.c. Dilect⁹ meus cādidus ⁊ rubicūdus/elect⁹ ex milib⁹. h ¶ Et aſſūpſiſti. Hoc bñ ſequit: Mō enim pdeſſet electio/niſi ſequeret aſſūptio. Judas enim fuit elect⁹/ꝗ nō fuit aſſūptus: ꝗm illud Job.vj.g. Mōne vos duodecim elegi: ⁊ vn⁹ ex vob diabol⁹ eſt? Matth.xxiiij.d. Duo erūt ī agro: vn⁹ aſſumet ⁊ alter relinquet. Talis elect⁹ ⁊ aſſūpt⁹/ i ¶ Inhabitabit in atrijs tuis.i.in eccl'ia militāte: ⁊ nō recedet/ſicut iudas et multi alij: qui ſic dicit Luc.viij.b. radices nō habent: qr ad tps credūt: ⁊ in tpe tēptatiōis recedūt. Eccl'ia aūt militās dr atriū: qr p eā q̄ſi p atriū ītrat ad domū.ſ.ad pziaz. Ps. Stātes erāt pedes nri: ī atrijs tuis hierl'm. Et q̄ vtilitas ē ihābitare ī atrijs eccl'ie? Plenitudo oīm bonorꝝ expectat. Uñ ſequit:

a rusalē. Exaudi orationem
b meā: ad te omnis caro veni-
c et. † Verba iniquorꝝ p̄ualu-
e erunt ſup nos: ⁊ impietatib⁹
f nris tu propitiaberis. Bea-
g tus quē elegiſti et aſſumpſi-
i ſti: inhabitabit i † atrijs tuis.

Sermones

Matthaeus

Replebimur

Dozaliter * a ¶ Exaudi oronē meā: q̄ oro p querſione pctorū: Vl' orationē/horaꝝ canonicaꝝ. Meā.nō vicariā.ij. Paral'.xxxv.c. Janitores p portas ſingulas obſeruabāt: ita vt nec pūcto diſcederēt a miniſterio. Donec/ b ¶ Ad te ois caro veniat. Hęc eſt lra Hiero.ſed nra dicit: Veniet/aſſertiue: vt notet pfidentiā q̄ ſe exaudiri ſperat. Et recte dicit/ Omis caro: qr ꝗm q dicit Geñ.vj.b. omnis caro corrupat viā ſuā: Et ideo neceſſe eſt vt eā reſarciat p pęnitentiā / ⁊ ad deū redeat. Omis caro/nō dicit lapis: Qui enim hñt cor mole venīt ad ipſū: ꝗ hñtes corda dura ⁊ lapidea/nō veniunt. De qbus Eccl.xlij.d. Cor durū male habebit in nouiſſimo. Eccl.xj.d. Auferā a vob cor lapideū/ ⁊ dabo vob cor carneū. Et merito venit caro adꝗbū: qr ipſū venit ad carnē. Uñ Job.j.b. Verbū caro factū eſt. Et nō ſolū ipſū ꝗbū venit: imo cū eo ageli nos adiuuātes. Matth.xxiiij.c. Ubicūq; fuerit corp⁹/illuc pgregabunt ⁊ aq̄ lę. Sz qr nō ſūt aliq ita ſcti vel religioſi/q̄ eis nō detrahāt male linguę: ideo ſubiūgit in pſona eorꝝ: c ¶ Verba iniqꝝ: detractoria: d ¶ Preualuerūt ſup nos. Mō dicit/in nob: ſed/ſup nos. Sup nos enim p̄ualēt: qr nō phibent mali quin eos detrahēdo pculcēt: ꝗ ñ ī eis p̄ualēt/qr corda eorꝝ ad ipatiētiā vel odiū nō puocāt: qd ſi fieret/nō eſſet verꝝ qd ſequit: e ¶ Et ipietatib⁹ nris tu ppitiaberis. Deus enim ñ ppitiat eis q̄ hñt odiū ī corde: ꝗ eis q̄ iuriaſ dimittūt. Uñ Eccl.xxviij. a. Relinq primo tuo nocēti te: ⁊ tūc depcāti tibi pctā ſoluent. Mō hoī ſeruat irā: ⁊ a deo q̄rit medelā? Eſt q̄ ſēſus hui⁹ verſus: Verba iniqꝝ p̄ualuerūt ſup nos/ ⁊ ipietatib⁹ nris tu ppitiaberis.q.d.maledicimur ab hoſtib⁹: ⁊ nos ecōtrario nō maledicimus nec male volum⁹ eis/ꝗ patient ſuſtinem⁹: ideo a te dñe bñdicimur: ⁊ tu das nob veniā pctorꝝ. Uñ Matth.v.a. Bti eritis cū maledixerint vob hoīes ⁊c. Exemplū hui⁹ habem⁹ in dauid: q̄ nō ſolū q̄ hic dicunt dixit: ꝗ ⁊ fecit.ij. Regl.xvj.c. Dimitte eū.ſ.ſemei/vt maledicat mihi iuxta p̄ceptū dñi: ſi forte reſpiciat dñs afflictionē meā: ⁊ reddat mihi bonū p maledictiōe hac hodierna. Deut.xxiij.a. Vertit dñs maledictionē eius.ſ.balaā/in bñdictionē tuā. Balaā/iterp̄tat van⁹ populus.i.pl's detractorꝝ. Dñs aūt miſericors qñq; etiā de talib⁹ iniqs ⁊ detractorib⁹ aliqs eligit/ ⁊ vocat eos ad religionē/ ⁊ aſſumit ad officiū p̄dicatiōis. Uñ ſequit: f ¶ Btūs quē elegiſti/de mūdo.i.extra legiſti: ſic liliū inter ſpinas: vl' aurū iter lapillos. Elegiſti/dico: ad intrandū clauſtrū. Job.xv.c. Quia ꝗ de mūdo ñ eſtis: ꝗ ego elegi vos de mūdo: pterea odit vos mūdus. h ¶ Et aſſūpſiſti: ad miniſteriū p̄dicatiōis: ſicut Actis.xiij.a. Segregate mihi paulū ⁊ barnabā ī op⁹ ad qd aſſūpſi eos. Et de electiōe pauli ⁊ aſſūptiōe ſil' habet Actis.ix.c. Vade qm vas electiōis eſt mihi iſte/vt portet nomē meū coram gētib⁹ ⁊ regib⁹ ⁊ filijs iſrl'. Sz notandū q dic: Btūs quē elegiſti: ⁊ nō dic pluralit: Btī q̄s elegiſti ⁊c: vt notet qm̄ etſi multi ſūt vocati: pauci tm̄ electi: ⁊ paucißimi ſūt aſſūpti: vt dr Matth.xx.b. Et.j.Cor.ix.d. Omes q ī ſtadio currūt: omes qdē currūt: ꝗ vn⁹ accipit brauiū. Jtē ñ dic: Quā elegiſti: ſed/quē/ī maſculino: nō enim eligit effeminatos. Uñ Numeri.j. qñ nūerant pceſſuri ad bella dñi: nō cōputant puuli ⁊ muleres. Exo.xvij. c. Elige tibi viros ⁊ pugnatores ꝛc amalech. Sz qr ſūt etiā aliq q̄ qñq; ītrāt clauſtrū: nō tm̄ pſeuerāt: Et ſūt alij q dicūt q libent ītrarēt/ſi ſe pſeuerāturos putarēt: Jdeo ꝛc vtroſq; ſequit: i ¶ Inhabitabit ī atrijs tuis.i.pſeuerabit ille.ſ.q electus eſt a deo ī religiōe: q̄ ē q̄ſi atriū ⁊ ītroit⁹ tēpli ſcti. Mō q̄ p̄ſumat d p̄mio electorꝝ/q a deo nō ē elect⁹ finalit vl' aſſūpt⁹: nec timeat q de intrādo cogitat: qr ſi elect⁹ eſt a deo/pſeuerabit: Et inhabitabit ī atrijs dñi.i.ī religiōib⁹: Atriū enim eccl'ię/ē cęmiteriū ⁊ loc⁹ mortuorꝝ: ſic religio eorꝝ q mortui ſūt mūdo. Et ſic q̄ttuor atria reperiunt circa tēplū: vnū ꝗ tm̄ circa tabernaculū: ita p⁹ tpa p̄mę religionis apl'orꝝ/ml'tiplicatę ſūt obſeruātię religionū diſtinctiue: ⁊ q̄dā ſūt iteri⁹/q̄dā exteri⁹. Vl' ne videamur dicere q ñ ſit ali⁹ ītroit⁹ ad tēplū cęleſte q̄ religio clauſtri: p q̄ttuor atria q̄ttuor ſtat⁹ poſſum⁹ itelligere. Per atriū p̄mū: qd erat tēplo p̄rimi⁹/vñ vocabat atriū interius: ſigt religio: De quo dr. iij. Regl.vj.d. Operuit oīa laminis aureis ope q̄dro ad regulā: ⁊ edificauit atriū iterius trib⁹ ordinib⁹ lapidū politorꝝ/ ⁊ vno ordīe lignorꝝ cedri. Lapides/ſūt clauſtraleſ: pt duritiā ordīs quā portāt. Triplex aūt ordo ē: orātiū/meditātiū ſiue ſtudētiū/ ⁊ miſtrātiū. Porro lapides nō dāt nec emittūt odorē: ideo addit cedri⁹ redolēs.i.ordo p̄dicatorꝝ.ij. Cor.ij.d. Odorē noticię ſuę manifeſtat p nos ī oī loco. Jn iteriori etiā atrio erat altare ⁊ mare ⁊ luteres. Tria ꝗ exterioza atria ſignt: Primo qdē clericos: Scōo laicos coniugatos: Tertio pęnitētes. Illud enim atriū qd erat quartū/erat immundorꝝ purificandorꝝ.i. pęni-

Quattuor atria circa tēplū: q̄ttuor ſtat⁹ hoīm ſignificant.

* tentiā inchoantiū

✻ a ¶ Replebimur in bonis domꝰ tuę. i. ecclię trūphan/
Pſ. 35. tis. Pſ. Inebriabūt abvbertate domꝰ tuę. c ¶ Domꝰ/ dicē:
nō tabernaculi/ qd̄ est militantiū in hac vita. d ¶ Tuę: nō
diuitū huiꝰ sęculi. Joh. xvj. g. In mūdo pressurā habebitꝭ:
Ecce de militia tabernaculi. Sz de pace domꝰ p̄mittit: Ut
in me pacē habeatis.

Et sbdiuidit bona domus i duo. s. in sanctitatem: Unde subdit:
e ¶ Sctm̄ est tēplū tuum/ cęleste. Item in pulchritudinem: Unde addit: f

a b c d ¶ Replebimur in bonis domus tuę: sanctum est tēplū tuū/ mirabile i tęqtate. Exaudi nos deꝰ salutaris nr̄: spes e f g h

¶ Mirabile in equitate. Sctm̄ est: quia ibi habitāt san
Pſ. 23. cti. Esa. xxxv. c. Pollutus non transibit per eā. Pſ. Quis
ascendet in montē dñi ꝛc. Innocēs manibus ꝛc. ¶ Mirabile in ęqtate. i. in adęqtiōę grę ꝛ glię: meriti ꝛ p̄mij. Zach.
iiij. c. Exequabit gratiā grę eius. i. glię/ quę dicit grā. Joh.
j. b. Gratiā p grā. i. glia z p grā. Itē/ In equitate. i. i ęq/
litate pticipatiōis gaudij. j. Cor. xv. f. sup illud: Stella dif/
fert a stella in claritate: dicit Glo. i. in ipari claritate/ par gau/
diū. Uñ cātat ecclia: Alię sciōp coęqles. Exo. xxxvj. b. Oēs
cortinę erāt ęqles. De terminato ergo loco psuersionis: iterū
petit vt possit redire cū redeūtibꝰ/ dicēs: g ¶ Exaudi nos
deꝰ: qꝰ es/ salutaris nr̄. i. saluator. Exaudi. i. extra tēplū
tuū cęleste existētes audi: vt ītroducas nos: nō nr̄is meritis/
ſ tua miscōia: q̄ te fecit nostrū saluatorē. Titū. iij. b. Nō ex
opib us iusticię q̄ fecimꝰ nos: ſ fm suā miscōiam saluos nos
fecit. ¶ Est aūt electio multiplex in sacra scriptura.

Eligit Pſ. 85.
- Deꝰ
  - Noies
    - Prędestinādo. Eph. j. a. Elegit nos i christo ante mū di p̄stitutionē.
    - Uocādo. Joh. xv. c. Nō vos me elegistis/
    - Justificādo. Joh. vj. g. (ſ ego elegi vos. Mōne duodecim vos elegi: ꝛ vnꝰ ex vob di
    - Prerogādo: vt iohānē bapti/ (abolꝰ ē: stā. Esa. xliij. a. Ecce puer meꝰ quē elegi.
    - Probādo. Esa. xlviij. b. Excoxi te/ ſ non q̄si argentū. i. nō anxie: elegi te i camino paupertatis.
  - Opa — Sap̄. viij. a. Doctrix ē disciplinę dei et electrix operū illius.
  - Sapiēs
    - Contemplationē. Job. vij. c. Suspēdium elegit anima mea.
    - Afflictionē. Heb. xj. e. Magis eligēs affligi cum ꝓplo dei/ q̄z tpalis pcti habere iocūditatē.
    - Abiectionē. Pſ. Elegi abiectꝰ esse in domo dei mei: magis q̄z habitare i tabernaculis peccatorꝭ.
  - Stultus
    - Voluptates. Esa. j. g. Erubescetis sup hortos quos elegeratis vobis.
    - Uanitates. Esa. xlj. f. Ecce vos estis ex nihilo: ꝛ opꝰ vīm ex eo qd̄ nō est: abominatio est q̄ elegit vos.
    - Mūdanos honores. Esa. xlvj. b. Quę nolui elegerūt. Joh. vj. b. Ipse fugit qñ elegerūt eū.
  - Diabolꝰ
    - Principes. Exo. xv. a. Electi p̄ncipes etꝰ sūmer
    - Nobiles. Abacuk. j. d. Libꝰ eius electus. Pſ. Nō cōmunicabo cū electis eorꝭ.

Pſ. 140.

Moraliter. ✻ tētiā inchoantiū. Postea addit de eo qd̄ allicit ad ītrandum ꝛ pseuerandū in atria religionis. s. de premio: Uñ addit: a ¶ Replebimur i bonis domus tuę: si. s. vt veri pauperes expectemus in atrijs elemosynā: Cōtra non residentes in ecclijs suis: ipsi deberēt repleri bonis eorꝭ. Item/ replebimur/ si hic nos euacuauerimꝰ a terrenorꝭ cupiditate: a p̄uato amore: a p̄rio sēsu/ ꝛ a p̄ria volūtate. iiij. Regl. iiij. a. Vasa vacua impleuit helisęus. Itē/ replebimur/ si in atrio esurierimꝰ. Lucꝰ. vj. d. Bti qui nūc esuritis: qꝰ saturabimi. b ¶ In bonis domꝰ tuę: p mal q̄ sustinuerimꝰ in
Pſ. 89. atrio: fm illud Pſ. Letati sumꝰ p diebus qbus nos humiliasti: annis qbus vidimus mala. Ecōtrario q̄ in atrio nolūt mala sustinere: nō replebunt in bonis domꝰ. Lucꝰ. xvj. g. Fili recordare qꝰ recepisti bona in vita tua/ ꝛ lacarus siḿ mala: nūc ꝓo h̄ p̄solat/ tu ꝓo cruciaris. Itē nō dicit: replebimur bonis: sed/ replebimur i bonis: vt notet abundantiā bonorꝭ. Matth. xxv. b. Intra i gaudiū dñi tui. Ut sic: a ¶ Replebimur. Quo? Ipso christo/ q̄si cibo. b ¶ In bonis: id est iter bonos: c ¶ Domꝰ tuę: q̄ est refectoriū sanctorū. Et sanctificabimur in illa domo/ sicut i tēplo ꝛ oratorio. Uñ dicit: e ¶ Sctm̄ est tēplū tuū. Et admirabimur: ꝛ admirantes delectabimur in ipsa q̄si in spectatorio: non fori vel theatri/ vbi iniqtas: ſ iudicij recti/ vbi fit ęqtas: Uñ addit: f ¶ Mirabile i ęquitate. Tūc enim mirabimur admirantes q̄ ęqua sunt iudicia eius quę nobis sunt tam occulta. Uel de presenti potest legi: a ¶ Replebimur in bonis domus tuę. i. in sacramentis ecclię/ gratiscz q̄ i illis dat ꝛ eucharistia. Uel/ In bonis domꝰ tuę. i. i orionibꝰ/ vigilijs ꝛ disciplinis religiōis/ replebimur intꝰ in pscientia. Uñ dicit qdā: Pauꝑ in cella/ diues est in pscientia: nō extra i burſa: Quia e ¶ Sctm̄. i. sine terra ꝛ p̄rieta te est/ tēplū tuū. i. religio. Nō tm̄ moriunt fame: qꝰ vnicuiq̄z p̄uidet fm possibilitatē domꝰ ꝛ necessitatē fratris. Uñ addit: f ¶ Mirabile i ęquitate. i. i ęqualitate/ sine accęptione psonarꝭ. De his duobꝰ dicit Augꝰ. in regula canonicorū: Nō dicatis aliqd p̄riū/ Ecce sanctitas: Sz sint vob oia cōmunia: ꝛ distribuat vnicuiq̄z sicut cuiq̄z opus fuerit/ Ecce ęquitas. Tales autē exaudit deus: Unde addit: Exaudi nos deꝰ salutaris noster. ¶ Itē de beata virgine potest exponi versus iste: a ¶ Replebimur in bonis domus tuę. Ipsa qdē est domꝰ in q̄ habitauit plenitudo diuinitatis corporalit: Col. ij. b. id est dei filiꝰ. Prouerb. ix. a. Sapientia ędificauit sibi domū. In bonis huiꝰ domus replebimur: quia ex ea effundunt nobis dona gratiarꝭ multa:

Uide/ licet
- Refectio spūalis. Cantis. vij. a. Uenter tuꝰ sicē acervus tritici.
- Jocūdissima ebrietas. Cantis. vij. a. Uēter tuꝰ sicē crater tornatilis: nūq̄z idiges poculis.
- Medicamentū sanitatis. Eccī. xxiij. d. Ego q̄si fluuius doctrix: qd̄ interp̄tat/ medicamentū generationis. Eccī. xxxviij. a. Altissimꝰ de terra creauit medicinā. i. de beata virgine.
- Protectio cōtra aduersa. Eccī. xxiiij. b. Ego quasi terebinthus expandi ramos meos.
- Dulcedo spūalis qua allicimur. Eccī. xxiiij. c. Spiritus meus sup mel dulcis. Ibidē: Qui edunt me adhuc esurient.
- Oleū p̄solatiōis. Eccī. xxiiij. b. Quasi oliua speciosa in campis.
- Refrigeriū p̄tra ęstus temptationū. Eccī. xxiiij. b. Quasi plantatio rosę in hiericho: q̄. s. refrigerat.
- Uictoria q̄ coronamur. Eccī. xxiiij. b. Quasi palma exaltata sū in cades.
- Odor q̄ attrahimur. Eccī. xxiiij. b. Sicē cinnamonū ꝛ balsamū odorē dedi.

Propt istā plenitudinē bñ p̄gruit/ q̄z i septembri nata est: q̄ est mēsis plenitudinis. Uñ Pſ. Buccinate in neomenia tuba. Itē ipsa est templū: qꝰ p eā p̄ces porrigimꝰ ad christū. Ęcech. xlvj. a. Et adorabit p̄ꝓlus ad ostiū portę in sabbatis. De h̄ tēplo dicit: e ¶ Sctm̄ est tēplū tuū: qꝰ sctificata fuit i vtero. f ¶ Mirabile i ęqtate. i. i incarnatione filij dei: Quę dicit ęqtas multis rōnib: quia videlicet iustū fuit ꝛ ęquū/ vt q̄ fecerat/ reficeret: qꝰ sicut p hoiez mors/ ita p hominē vita darek. Itē vt ille q̄ erat medꝰ in psonis. s. filiꝰ esset mediator in natura. Itē vt q̄ occasione ruinę dederat/ dānū psolueret. Jone. j. d. Mittite me i mare: qm̄ p̄ꝓ me tempestas grādis est hęc sup vos. b ¶ Spes oim finiū terrę. Scda pars/ vbi laudes dei ꝛ virtutes describit. Cōtinuatio. Tu es/ salutaris nr̄: Nec tm̄ nr̄: sz es etiā/ spes oim finium terrę: Nō tm̄ iudęę/ vt dicebāt iudęi: Nō solū africę/ vt dicebat donatus. Et es/ spes omnium/ existentium:

✻ In mari longe.

b ¶ Spes oim finiū terre. Moraliter: Fines terrę dicunt illi i qbꝰ oīs terrenitas finita est ꝛ p̄sūpta: nō q̄ oēm terminū locorꝭ desiderant: sicē dī de qbusdā Esa. v. c. Ue q̄ p̄iungitis domū ad domū: ꝛ agrū agro copulatis vsq̄z ad terminū loci.

✻ Pſ. 80. 1. Cor. 15 Secūda Moraliter

a In mari longe. i. insulis maris remotis a nobis. Et quo isti ad spem sunt eleuati: Per ꝓdicationē apl'oꝝ. Vñ sequit: b Mꝛeparās: supple es/ c Mōtes. i. apl'os disponēs ad ꝓdicandū: qui montes dicunt ꝓpter eminentiā virtutū: et qꝛ p̄mi susceperūt radios solis iusticię orti in hoc mūdo. Mꝛeparās/ dico/ nō i virtute eorū: sed d In virtute tua: de qua Luc. xxiij. g. Sedete i ciuitate quosq̃ induamini virtute ex alto. Tu dico/ e Accinctus/ hūanitatē tuā: f Potentia/ diuinitatis: vt quod humanitas facere nō potuit/ daret diuinitas. g Qui cōturbas. i. cōturbari ꝑmittis cōtra ꝓdicationē et miracula: h Profundū maris. i. ꝓncipū corda/ vel q̃libet ꝑsecutores. Et cōturbas/ i Sonū fluctuū eiꝰ. i. sonātes ꝓtradicēdo ꝗitati. Propt hoc dicit in Pſ. Mirabiles elatiōes marꝭ: mirabilis ī altis dñs: q̃. s. ꝛ illos ꝑmittit turbari ʒ sanctos: ꝛ sctis dat ꝗtutē patiēdi. Sʒ licʒ quidā ꝑsequerent: tñ alij cōuertebant: et multi etiā ꝑsecutores cōuersi sūt. Unde sequit. k Turbabunt gentes: ad pęnitētiā/ visis miraculis ꝛ audita ꝓdicatione apl'oꝝ. Vñ addit: l Et timebūt q̃ habitāt terminos/ orbis terrę. i. vbicq̃ terrarū m A signis tuis. i. a miraculis q̃ p apl'os opabaris. Et qꝛ deꝰ cor cōtritū nō despicit: sequit cōsolatio: de qua dic: n Exitus matutini ꝛ vespe delectabis. i. euasionē ꝑsperitatis ꝛ aduersitatis facies eis delectabilē. q. d. tu seruabis eos ita q̃ nec ꝑsperitate extollent: nec aduersitate frangent: et hoc erit eis delectabile. Vñ alibi: Per die sol non vret te: neq̃ luna p nocte. Uel/ Exitus matutini ꝛ vespe. i. euētus resurrectiōis factę in mane: ꝛ passiōis factę in vespa/ delectabis. i. delectabilē facies. Euētus aūt passiōis ē redēptio: euētus resurrectionis est glorificatio: ꝗm q̃ cantat eccl'ia: Qui mortem nostrā moriēdo destruxit: ꝛ vitā resurgēdo repauit. Ro. iiij. d. Mortuus est ꝓpter peccata nr̄a: et resurrexit ꝓpter iustificationē nostrā. Est q̃ sensus: Exitus matutini ꝛ vespe delectabis: ac si dicat: delectari eos cōuersos facies de redemptione mortis ęternę: et de glorificatiōe vitę ęternę. Postea ꝙ ostēdit causā oīm ꝓcedētiū. s. missionē apl'oꝝ/ dicēs: o Uisitasti terrā: ad lr̄az. i. totū mūdū. Vl'/ terrā. i. ꝛrena corda gentiū. Uisitasti/ dico/ p legatos tuos apl'os. s. q Et inebriasti eā/ p doctrinā apl'oꝝ. Uel/ Uisitasti/ in ꝓpria ꝑsona: terrā. i. habitātes in terra/ in aduētu tuo. Uel/ terrā. i. ecclesiā: q̃ dicit terra a soliditate. Eccē. j. a. Generatio ꝓterit ꝛ generatio aduenit: terra aūt in ęternum stat. De hac visitatione: Lucꝭ. j. g. Uisitauit nos oriens ex alto. Et inebriasti eam/ intus spiritusancto. r Multiplicasti locupletare eā: id est multipliciter locupletasti eam donis et charismatibus: Ita q̃

a omniū finiū terrę ꝛ ī mari lōge. Mꝛeparās mōtes in virtute tua accinctus potentia: qui ꝓturbas pfundū marꝭ: sonuꝫ fluctuū eius. Turbabunt gentes ꝛ timebūt q̃ habitāt termios a signis tuis: exit matutini et vespe delectab. Uisitasti terrā ꝛ inebriasti eā: multiplicasti locupletare eā.

Flumen dei. i. minū loci. Mozū finiū ꝛrę/ est dñs spes eoꝝ: qꝛ nihil aliud sperāt aut cupiūt. Pſ. Diri tu es spes mea: portio mea in ꝛra viuentiū. Esa. lij. c. Uidebūt oēs fines ꝛrę salutare dei nr̄i. Itē Esa. xlij. b. Cantate dño canticū nouū: laus eius ab extremis ꝛrę. j. Timoth. vlt. d. Diuitib' huiꝰ sęcli ꝓcipe nō sublime sapere: nec sperare ī incerto diuitiaꝝ: sʒ ī deo viuo. a Et i mari longe. Est mare mūdi: ꝛ ē mare pęnitētię. In mari mūdi qd̃ ē curiositas/ sūt lōge cupidi. Mi ī deo nō sperāt: sʒ ī incerto diuitiaꝝ: ꝛ iō nō ad ꝛrā viuētiū applicabūt: sʒ ad ꝛrā vltimā. i. ad ēternū: ꝗm qd̃ dr̄ Eçech. xxxij. d. Detrahe eā ipsā ꝛ filias gētiū robustaꝝ ad ꝛrā vltimā. Itē mare bonū ē pęnitētia/ cuiꝰ nauis ē religio. Eccē. xlij. c. Qui nauigat mare/ enarrat picula eiꝰ. Mā q̃ natat vl' piclitat ī mari/ talis nō pōt videre alios piclitātes: sʒ q̃ stat in naui ꝛ vndiq̃ circūspicit. Iō hoies mūdani q̃ submergunt ī fluctib' maris mūdi: ꝛ illi etiā q̃ ī mari pnię fluctib' tēptationū agitati/ ad nauiculā fugere negligūt: picula aliorꝝ ñ attēdūt. In hoc mari est lōge/ q̃ est ī arta pnia. Et taliū ē dñs spes eoꝝ: b Mꝛeparās mōtes. i. ꝓdicatores ad pugnādū ꝗ mare. Mare em̄ ad lr̄az ambit mōtib': q̃ fluctꝰ eiꝰ cōfringūt ne vltra ꝓcedat: Sic ꝓdicatores fluctus mūdi cōpescūt si bñ sunt ꝓpati: d In virtute tua. s. in pauptate: q̃ ē ꝓma virtꝰ quā dñs enumerat/ Matth. v. a. Beati paupes spū ꝛc. Et dr̄ tua. i. christi ꝓpa: q̃ nō habuit ī h̄ mūdo vbi caput reclinaret. Job. xxxviij. b. Circūdedi mare terminis meis ꝛ posui vectē ꝛ ostia/ et dixi: hucusq̃ venies ꝛ nō ꝓcedes āpliꝰ: ꝛ h̄ ꝓfriges tumentes fluctꝰ tuos. Sed qꝛ in mari mūdi nō tm̄ est piculū diuitiaꝝ: sʒ ꝛ delitiaꝝ ꝛ honorū: addit: e Accinctus potētia/ ꝗ delitias. Dñs enim in ꝓdicatorib' accingit: cum illi p maceratione carnis se restringūt: q̃ maceratio licʒ corꝰ debilitet/ potentia dr̄: qꝛ spm̄ roborat. Vñ. ij. Corꝭ. xij. d. Cum infirmor/ tūc potēs sū. Hac potētia debemꝰ nos accigere: vt audacter possimꝰ ꝓdicare. Hiere. j. d. Accinge lūbos tuos ꝛ surge ꝛ loq̃re. Lucꝭ. xij. e. Sint lūbi vestri ꝓcincti ꝛc. j. Corꝭ. ix. d. Castigo corꝰ meū ꝛ ī subiectū redigo: ne forte cū aliis ꝓdicauero ipse reprobꝰ efficiar. Sed de his duobꝰ/ pauptate. s. ꝛ carnis maceratiōe/ pōt hō supbire: nisi reuertēs ad cor de sua ifirmitate hūiliet. Propt hoc bñ sequit: g Qui cōturbas pfūdū maris. i. cor homis p timorē. Pſ. Ria mea turbata est valde. Et sic turbādo excitas: i Sonū fluctuū eius: vt clamet ꝛ dicat qd̃ sequit in Pſ. Sed tu dñe vsq̃q̃. q. d. sana me dñe: qm̄ cōturbata sūt oia ossa mea: qꝛ nihil virtutis ī me habeo. Job. v. a. Angelꝰ dñi descēdebat ī piscinā ꝛ mouebat aquā: ꝛ sanabat quicūq̃ ꝓr descēdebat ī piscinā. Scōm etiā istā expositionē/ possūt in h̄ ꝗsu notari tres ordines eccl'ię: de qb' Eçech. xiij. f. Uoe/ Daniel/ Job. i. ꝓlati/ cōtinentes/ cōiugati. Prelati em̄ mōtes sūt: i q̃ ꝗtice ē mons christꝰ: sic dic Mich. iiij. a. Erit mōs domꝰ dñi ꝓpatꝰ in ꝗtice mōtiū ꝛc. In ꝓtinētib' accinctꝰ ē dñs. In cōiugatis ꝗo ē cōturbatio sollicitudis ꝛ curę mūdanę. j. Corꝭ. vij. f. Qui cū vxore ē sollicitꝰ est q̃ sūt mūdi. Et ibidē. e. Tribulationē carnis habebūt hmōi. k Turbabunt gentes. i. laici. l Et timebūt q̃ habitāt termios: q̃. s. iugē habēt mortis memoriā. Clerici aūt nō habitāt termios: qꝛ bonis ꝓsentibus exęcati: futura mala nō ꝓuidēt. Esa. xlij. c. Quis cęcꝰ nisi seruꝰ meus: s. clericꝰ. Quis cęcus nisi q̃ vnūdatꝰ est: Isti em̄ vnūdati sunt diabolo: sed illi q̃ habitāt ī termis nō vnūdant ei. Mich. j. c. Nō ē egressa q̃ hītat ī termis. i. aia q̃ memor ē nouissimoꝝ/ nō ē egressa in captiuitatē diaboli. Eccē. vij. d. Memorare nouissima tua ꝛ ī ęternū nō peccabis. Timebūt inq̃/ m A signis tuis: q̃ videbūt ī ꝓdicatorib' ꝗia signis mūdi. Tria em̄ signa ꝓmissa sūt ī ꝓcedēti ꝗsu. s. pauptas/ carnis mortificatio/ ꝛ hūilitas: q̃ signis mūdi sunt oppositā: de quib'. j. Job. ij. c. Omne qd̃ ē in mūdo/ est ꝓcupia carnis: ꝛ ꝓcupia oculoꝝ ꝛ supbia vitę. q. d. his signis pñt cognosci q̃ sūt de mūdo. Et qꝛ rūc liberter audiūt ꝗbū dei: Bñ seqt n Exitꝰ matutini ꝛ vespe delectabis. i. delectabilē facies ei exitū ꝓdicatoꝝ: etiā si nō tm̄ in mane: sed etiā in vespa exeant ad ꝓdicādū. De q̃ exitu/ Matth. xiij. a. Exijt q̃ seminat seminare semē suū. i. ꝗbū dei: vt postea exponit ī eodē ca. Et q̃ debeat esse serotinꝰ ꝛ matutinus: habet Eccē. xi. c. Mane semina semē tuū: ꝛ vespe nō cesset manus tua. Pſ. Vespe ꝛ mane ꝛ meridie narrabo. Mos q̃ exitꝰ fac̄ dñs bonis delectabiles. Vñ Pſ. O dulcia faucib' eloq̃a tua. Uel de canonicis pōt dici/ q̃ dñs delectat eis/ exitus matutini. i. puerꝰ q̃s habet/ qꝛ surgūt ad matutinas. Licʒ em̄ nō delectet eos surgere ad matutinas: tm̄ lucꝝ qm̄ recipit delectabile ē eis. Et exitꝰ vespe/ qm̄. s. fiūt vigilię mortuorū ꝛ āniuersaria/ ī q̃b' recipiūt magnā pecuniā. o Uisitasti/ p flagella: p Terrā/ pctōrem. Pſ. Uisitabo ī ꝗga iniqtates eoꝝ. q Et inebriasti eā/ a sēsu ꝛpalis delectatiōis alienādo. Hiere. xxiij. b. Factꝰ sū q̃si vir ebriꝰ: ꝛ q̃si hō madidꝰ a vino a facie dñi/ ꝛ a facie ꝗboꝝ sctōꝝ eiꝰ. r Multiplicasti locupletare eā/ donis tuis: vt vbi abūdauit delictū/ supabūdet et gr̄a. Prouer. x. c. Bñdictio dñi diuites fac̄. Uel de futuro pōt legi: Uisitasti. i. visitabis: terrā. i. i. corpa sctōꝝ resuscitabis. Eçech. xxxvij. d. Hęc dic dñs: ecce ego apiā tumulos

vestros ꝛ educā

Dꝛaliter Pſ. 141.

Pſ. 92.

Pſ. 120.

Pſ. 6.

Pſ. 54.

Pſ. 118.

Pſ. 88.

Ro. 5. d.

a Flumē dei.i.ecclia militans/ b Repletū est aquis.i. donis spūsscti. Uel sic. Dico q locupletasti:qd aparet:qz flumē dei.i.baptismi:repletū est aqis.i.donis spūsscti/q ibi cōferunt:q dicūt aque:qz mūdāt z fecūdāt corda hoim. Nec tm aqs habēt:sz z panē. Unde addit: c Parasti cibū illoz .s.corpi tuū. d Qm ita est ꝓparatio eius:scz cibi:q.s.ab ipso dno z de carne p/pria ꝓparet.q.d.magna est dignitas ppli cōuersi ad dnm:qui non indignū pastorē vel coquū habet: sed ipsū dnm q nō vile cibū vel insulsū ꝓparat:sed ipsum corpus suū. Joh.vj.e. Panis quē ego dabo caro mea est p mundi vita. Et qz ꝓdicta bona ꝓuidebat ppha p apls puentura: Ideo orat vt ipsos inebriet deus gra sua. Unde dicit: e Riuos eius.i. apls z ꝓdica/tores ecclie: vt alijs ex abundātia eructa/re possint verbum bonū: f Inebria/donis spūssancti. Et bn dicunt apli riui:qz de fōte christo manātes/alijs aquā doctrine z sapiētie salutaris mistrabant. g Multiplica genimia eius/fluminis.s.ecclie: vt a credētibus generent alij credētes. Sed ad hoc q germē faciat fructū/necesse habet irrigari. Unde addit: h In stillicidijs eius.i.ecclesie. i Lętabit germinās.i.cathecumini z mamotrephi. Stillicidia aūt sunt guttę doctrinę. Et merito lętabit:qz tu k Bndices/remittendo peccata in ꝓsenti:z in futuro coronando. l Coronę.i. multitudini credentiū circūstanti ad modū coronę. Coronę/dico/ m Anni.i.acqsite in anno: n Benignitatis tuę.i.in tpe gratię/qd fuit ex benignitate tua. Al' sic/Bndices coronę anni benignitatis tuę.i. bndicendā z laudandā ostendes victoriā factā tpe gratię/quo vicisti mundū/diabolū/mortē/z iudęū:z in quo tu facis nos victoriā habere de mūdo/carne/z diabolo:qd ex tua benignitate/nō ex nra virtute est. Thren. iij.c. Misericordię

Al. †Fluuius dei repletus est aqua
Al. †Sulcos
Al. †generationes
Al. †fluis
Al. † cū exoriet
Al. †coronā

a †Flūmē dei rēpletū ē aquis:
b parásti cibū illorum:quōniã
c ita ē ꝓparatio eius. †Riuos
f eius inebriã: multiplicã †ge/
g nimina eius:i stillicidijs† ei
h lętabit †germinãs. Bndicēs
i
k
l
m †coronę ãnni bēnignitatis tuę:

Moraliter Ps.35. * vios z educā vos de sepulchris vris rc. Et inebriasti.i. inebriabis eā cęlesti dulcedine. Ps. Inebriabunt ab vbertate domus tuę. Multiplicasti locupletare eā/cęlestibus diuitijs. Eph.iij.c. Det vobis fm diuitias glorię suę. Ad gloriā autē nō peruenit nisi p gratiā. Unde de gratia subiungit: a Flumē dei repletū est aquis. Flumē dei pncipalius est iordanis.i. humilis descensio.s. humilitas quę aquis gratiarū implet. Prouer.xj.a. Ubi hūilitas/ibi sapientia. Et in hoc flumīe: c Parasti cibū illoz.s.hūiliū:qz ibi sunt boni pisces squamigeri.s.sollicitudines ppzię salutis q a deo parant. d Qm ita.i.ex dei paratione/est ꝓparatio eius/cibi: qsi nō alio mō parat nisi a deo. Phil.ij.b. Deus est q opat in vobis velle z pficere p bona volūtate sua.q.d. nō alius opari hoc pōt. Et hoc est cibus sanctoz. Joh.iiij.e. Meus cibus ē vt faciā volūtatē eius q misit me. Sed qz nō est plena refectio si sumat cibus sine potu:ideo post cibū petit potū/dicēs. e Riuos eius inebria. Sed quō pōt aqua iebriari? Solo. Nō dicit aquā:sed riuos. Riuus aūt nō est aqua:sed alueus: Qd pbat alia lra q habet: Sulcos eius iebria. Et Jobel.iij. d. Sup oms riuos iuda ibunt aque. Riui q siue aluei aut sulci hui flumis.s.hūilitatis:sunt hūiles q cōtinent hūilitatē:hos inebriat dns vino cōsolationis sue: vt ꝓdictū cibū suauius z delectabilius possint sumere. Cant.v.a. Comedite amici z bibite z inebriamini charissimi. g Multiplica genimia eius/hūilitatis:vt in cordibus hominū crescat hūilitas. Uel/Genimina eius/sunt bona ppositā:q necesse est multiplicari vt ad opus pueniant. Sed ista genimia parū multiplicant.s.peccata vel peccatores:de quibus Luc.iij.b. Genimia viperarū qs ostēdet vobis fugere a ventura ira: Osee.viij.b. Culmus stans nō est i eis germē/nō faciet farinā. Hoc significatū est Judic. vj.a.vbi dr: Cū seuisset isrl'/ascēdebat madian z amalech z cęteri orientalium nationū/z apud eos figētes tētoria:sic erāt i herbis cūcta vastabāt. Ad hoc autē vt multiplicent/necessaria est irrigatio diuinę gratię. Unde sequit: h In stillicidijs eius lętabit germinās.i. in irrigatione gratię:quę est eius.i.hūi/
1.Pet.5.b. litatis:qz deus hūilibus dat gratiā. Si autem lętabit germinās multo magis lętabit colligēs messē: fm qd dr Esa.lx.a. Lętabūt coram te sic q lętant i messe. De q messe sequit: k Bndices/o dne. l Coronę anni benignitatis tuę. Annus iste ē vita ęcna: de q Esa.lxiij.b. Dies vlionis in corde meo: annus retributionis meę venit. Uic annus hz coronā.i.intermiabilitatē z honorē. Prouer.xxvij.d. Corona tribuet tibi in generatione z generationē. Huic coronę bndicet dns/supaddens de gaudiū/omnē ęlicitatē. Ps. Dns bndicet ppm suo i pace. Sūt aūt i hac corona.xij.lapides pciosi/q st duodecim gaudia padisi/q significāt p duodecim fructus arboris padisi:de q dr Apocl.xxij.a. Et vtraq pte flumis erat lignū vitę afferens xij.fructus p singulos mēses. Sūt autē sex illoz de euasione mali:z sex de adeptione boni. Dia em q diu est in corpe/ē quasi vincta in carcere: z qn egredit a corpe/tūc liberat a carcere. Unde primū gaudiū est de carceris absolutione. Unde clamat quidā de captiuis: Educ de carcere animā. Et alius: Infelix ego hō:qs me liberabit de corpe mortis hui? Ro.vij.d. Et alius: Memento mei cū bn tibi fuerit/vt suggeras pharaoni vt educat me de carcere isto. Ideo scti:qz reputāt corpus suū carcerē esse spūs:ipsum vigilijs/ieiunijs/disciplinis affligere nō cessant: vt incarcerat spiritus liberet z coronet. Scīūt em q in suo exitu coronabit. Eccs.iiij.d. Interdū quis de carcere catenisq egredit ad regnū. Secūdū gaudiū est de vinculorū ruptione: quę sunt septē corporis necessitates.i.fames/sitis/frigus/calor/lassitudo/infirmitas/z ad vltimū mors/siue necessitas moriēdi. Uis septē vinculis ligauit de hoiem misericordit post peccatū qsi insanū:ne in se ipsū z i alios deseuiret. Sz hō qsi insanus p posse suo hęc vincula conat rumpere. Unde Iere. ij.d. A seculo cōfregerūt iugū/ruperūt vincula. Famē z sitim p crapulā z ebrietatē:frugus p vestiū multiplicitatē:calorē p vestiū subtilitatē: laborē lassitudinis p ociū z quietē: infirmitatē p medicinā z electuaria:mortē oino dissoluere nō possūt: sed faciūt qd possunt. Sancti ꝓo hęc vincula nō volūt rūpere quousq ipse dns qui ligauit eos in morte dirūpat ea. Unde Ps. Dirūpisti dne vincula mea rc. Tertiū gaudiū ē de exitij terminatione.i.mūdi egressione: in q sancti sunt qsi in exilio. Unde vn: Incola ego sum in terra rc. Et bn mūdus dr exiliū: quia est penuriosus/solitarius et horridus. Deut. xxxij.b. Inuenit eum in terra deserta plena horroris z vastę solitudinis. Ecōtrario:patria est locus ęcūd/amęnus/secur. Esa. xxxij.d. Sedebit populus meus in pulchritudine pacis in tabernaculis fiducię z in requie opulēta. Quartū est de hostiū: id est dęmonū euasione. Ps. Benedictus deus qui nō dedit nos in captionē dentibus eorū:laqueus cōtritus est z nos liberati sumus. Et nō solū gaudiū erit de eoz euasione/imo d eorum exterminatione. Ps. Lętabit iustus cum viderit vindictā rc. Apocl.xviij.f. Exultate super eam cęlū z sancti apostoli et pphete:qm iudicauit deus iudiciū vestrum de illa. Quintū gaudiū est d tenebrarū exterminatione. Qd diu em spiritus fuit i carcere carnis/fuit in tenebris ignorantię. Ignorat enim finē suum. Eccs.ix.a. Nescit homo vtrum amore vel odio dignus sit. Itē nescit qd sit ipse spiritus:z quō sit de trinus et vnus:z huiusmodi/quę clare sciet post exitum a corpore.j. Corinth. xiij.d. Uidemus nūc per speculū in ęnigmate:tunc autē facie ad faciem.j. Joh.iij.a. Charissimi nūc filij dei sumus z nondum apparuit nobis quid erimus: Scimus enim quoniā cum apparuerit nobis similes ei erimus/ quoniā videbimus eum sicuti est. Ideo sancti in istis tenebris ignorātię dolent z gemunt:quia lumen cęli videre non possunt. Unde Job.v.b. Quale gaudiū erit mihi qui in tenebris sedeo z lumen cęli nō video? Sextum gaudiū est de amicorū ornatione z aggratulatione. Cōsuetudo em ē q peregrino reuertēti occurrūt amici aggratulantes eius aduentui: Sic angeli occurrūt sanctis in morte aggratulantes eis: Matth. xxiiij.c. Mittet angelos suos z cōgregabit electos eius a quattuor ventis terrę. Et quomodo sunt in arta via:tūc erūt in latitudine magna campoz

* Unde bn sequit:

Ps.28 †Corona decim gau in patria

Ps.141. Beū.40.c.

Ps.118.

Ps.115.

Ps.123.

Ps.57.

iij.c. Misericordię domini est: qz nō sumus cōsumpti. a Et campi tui. i. iusti qui suscipiunt semē verbi dei z pluuiā gratię: b Replebunt vbertate/bonorū operum. c Pinguescent speciosa deserti: id gentiles: qui ꝓmo deserti a grā dei: facti sūt modo speciosi decore virtutū: pinguescēt pinguedine charitatis:

Ps.62. de q̄ supra: Sic adipe et pinguedine repleatur aia mea. e Et colles. i. martyres se vsq̄ ad mortis patibulū humiliātes/ d Exultatiōe accingēt/ i agone martyrij. Ita em̄ bñ erāt accinci isto gladio: q̄ omnia tyrānorū tormēta vincebant. Unde Macianus nō ꝓualēs auferre exultationē a beato vincentio/ coactus est clamare: vincimur. Non tm̄ autem doctrinā receperūt ab apostolis: sed z exemplū. Unde sequit: f Induti sunt/ornamentis virtutū z pulchra cōuersatiōe: g Arietes ouium. i. apostoli ductores z doctores populi. h Et valles. i. humiles populi: i Abundabūt frumēto. i. fruge bonorū operum. k Clamabūt/ad dominū: nō blasphemantes: sed deum laudantes: Etenim hymnum dicent.

Al. †fines

Al. †cōvalles

Vocaliter Ps.17. * Unde bñ sequit: a Et campi tui replebunt vbertate. Campi sunt libertas z latitudo cęlestis. Ps. Et eduxit me in latitudinē. Et hi campi non erūt sterīles: sed replebunt vbertate. Illa em̄ terra fluit lacte z melle: z omni bono abūdat. Judicl. xviij.c. Uidimus terrā valde opulentā z vberem: eamus z possideamus eam. Unde sequit: c Pinguescent speciosa deserti. i. cęli: qd̄ dicit desertū: Lucl. xv.a. Relinquit nonagintanouē in deserto. d Et exultatione colles accingent. i. culti. s. sancti. Ps. Exultabūt sācti in gloria. f Induti sunt/duplici stola. Prouer. xxxj.c. Omnes domestici eī vestiti sunt duplicibus. g Arietes ouium: ꝓlati populoꝝ. h Et valles: būiles subditi. i Abundabunt frumēto/fruitiōis ęternę. Zach. ix.d. Quid bonū eius/z qd̄ pulchrū eī nisi frumentū electorū zc. k Clamabunt: nō ex dolore: sed ex gaudio. Etenim hymnū dicent.

Ps.149.

Aliter Aoraliter: c Pinguescēt speciosa deserti. i. claustri. q.d. religiosi qui pulchri sunt exterius in habitu religioso: pingues erūt interī ꝑ deuotionē z charitatē. Sed mō in multis verificat ꝓpheta/Esa. xvij.a. In die illa attenuabit gloria iacob: z pinguedo carnis eī emarcescet. Et. xl.f. Repēte flauit i eos z aruerūt zc. d Et exultatiōe colles accingent. Colles qui pendēt: sunt cōtemplatiui. Job. vij.c. Suspendiū elegit anima mea. f Induti sunt arietes ouiū. i. prelati indumēto virtutū. Ps. Sacerdotes tui induant iusticiā. Col. iij.b. Induite vos sic electi dei viscera misericordię/ benignitatē/humilitatē zc. Sed mō nō induūt se ꝓlati talib̄ indumētis: sed lanis ouiū suaꝝ. Ezech. xxxiij.a. Lanis operiebamī: z qd̄ crassum erat occidebatis: h Et valles. i. humiles claustrales: i Abūdabūt frumēto. i. bonis opib̄. k Clamabūt: in psalmodia: Et hoc cū deuotiōe: l Etenī hymnū dicēt. Ps. Beati q̄ habitant in domo tua dñe: in sęcula sęculorū laudabūt te.

Ps.131.

Ps.83.

Expositio Ps. LXV.

Iubilate deo zc. Titul̄. In finē canticū psalmi resurrectiōis. Supra egit ꝓpheta de trāsmigratione a pctō in libertatē filiorū: Hic aūt agit de transmigratione ꝓpli dei in supnā hierlm: q̄ iā in capite christo facta est in sua resurrectiōe: z in nob faciēda est i generali resurrectione. Ite i ꝑcedēti psalmo egit de generali resurrectiōe: vbi dixit: Ad te oīs caro veniet: In isto agit de causa resurrectiōis: scz de christi resurrectiōe. Et ideo ps̄ iste intitulat a resurrectione: z monet nos vt de resurrectiōe christi gaudeam̄: et in ea spem nostrę resurrectiōis ponamus. Est ergo sensus tituli talis: Canticū istud dirigens nos: in finem/christū: vel in cōsumationē vitę ęternę/ē/resurrectiōis: qz hic agit de exultatiōe habita ꝑ resurrectiōe/tā capitis q̄ ꝑcessit/q̄ mēbroꝝ quę sequet. Et ē psalmus: qz monet ad bñ opādū ꝑ resurrectiōe. Ex his patet itētio ꝓpbę: q̄ ē monere nos ad iubilū z psalmū. i. ad exultationem z opationem ꝑ spe resurrectiōis. Modī. Quadripertit̄ est psalm̄. Primo monet oēs de resurrectiōe christi gaudere/q̄ oīb̄ dat vitā. Secūdo inuitat incipientes vt opa dei cōsiderēt: vt quos vnuꝝ ꝓmiū expectat: vna fides iungat: ibi: Uenite et videte opa dei. Tertio monet gentes benedicere deū: q̄ licz tribulatiōibus ꝓbet suos: ꝓbatos tm̄ perducit ad regnū: ibi: Bñdicite gentes. Quarto pfectiores z magis deuotos monet exemplo suę liberatiōis amplius cōfidere in domino: ibi: Uenite audite. Primo ergo monet nos gaudere z laudare deū actu cordis/cū dicit: m Iubilate deo oīs terra. i. habitātes in ea. Uel/oīs terra. i. omis ecclesia. Zach. ix.b. Iubila filia hierlm. Ps. Iubilem̄ deo salutari nro. Esa. xliij.d. Iubilate extrema trę. Secundo/ actu opis/cū dicit: n Psalmū: ad litterā: o Dicite noi eī. Ps. Psallā nomi tuo altissime. Tertio actu manus/ cū subiūgit: p Date zc. Dare em̄ ē actus man̄. Dicit ḡ: Date gloriā laudi eī. i. gratis facite bona opa: vñ deus glificet z laudet. Matth. v.b. Sic luceat lux vra coā hoīb̄ vt videāt opa vra bona: z glificēt patrē vrm q̄ in cęlis est. Iubilat ecclia i allelu ia/z neumatibus z hymnis. Psalmū/dicit/ ad litterā/in psalmodia. Dat glriā/cū post psalmū iclinātes filij eī dicūt: Glria patri z filio z spūisancto. Et dicit singularit/gloriā: q: vna ē glria triū psonaꝝ. Quōdā ter dici solebat: Gloria pri: glria filio: glria spūisancto: sed ꝓpter arrianos mutatū ē: vt ꝓm hanc ꝓphetiā semel dicat. Al̄ distinguat: Iubilate/i officio ecclesię: psalmū dicite/in bona opatiōe: date gloriā/in ꝑdicatiōe. Nō vob: sed laudi eī/vestrā inscitiā ofendendo. Ps. Ex ore infantiū z lactētiū pfecisti laudē. Ite vosipsos mūdādo: qz nō ē speciosa laus i ore pctōris: Eccli. xv.c. Et Apocl. xiiij.a. Nemo poterat dicere canticū nisi illa centū q̄dragīta q̄ttuor milia q̄ empti sunt de terra: Hi sunt q̄ cū mulierib̄ nō sunt coinq̄nati zc. Sed cū dicit: Iubilate deo oīs terra: quare nō dicit silr cęlū: cū sic dicat Esa. xlix.d. Laudate cęli z exulta terra: iubilate mōtes laudē: Solutio. Hic dr terra et nō cęlū: qz in cęlo est cōtinu̅ iubil̄: in terra aūt lamentū fuit: Sed a tpe gratię iubilādū ē ibi. Job. xxxviij.a. Ubi eras cū me laudarent astra matutina z iubilarēt oēs filij dei: Et ꝑter supra dicta: q Dicite deo/sic: r Qz terribilia sunt. i. valde tribilia: s Opa tua/o/dñe. Quę opa: Incarnatio/passio/z opus diei iudicij: i quo timebūt angeli: sicut dr Job xlj.c. Sed cū sint terribilia: quō iubilandū est: Solutio duplex. Amabilia z suauia sunt iustis: terribilia aūt iniustis z reprobis: Uñ z angel̄ in veste candida z vultu fulgureo apparuit mulierib̄: Matth. xxviij.a. Uel sic: Ex vna ꝓte debem̄ gaudere ꝑ spē: ex alia terreri ꝑ timorē. Ps. Exultate ei cū tremore. Et iō hic postq̄ ꝓmisit de iubilo lętātiū/ statim subiūgit de terrore timētiū/dicēs: Dicite deo q̄ terribilia sūt opa tua dñe. Sz vt qd̄ dicēdū ē deo cū ipse oīa sciat: Solutio. Quia cōfessio laudis dei vtilis ē nob. Tob. xij.b. Opa dei reuelare z ꝓfiteri honorificū ē. Et qd̄ dabit deo q̄ ei saltē ꝓba nō offert: Osee vlti. a. Tollite vobiscū ꝓba z cōuertimī ad dñm: dicite ei: oēz aufer iniqtatē: Sic Job. x.a. Dicā deo noli me cōdēnare. Terribilia q̄ sūt opa dei: sz opa hoīm vana: ꝓm qd̄ dic Hiere. x.c. Uana st z opus risu dignū. Et licz sint tribilia/nō terrēt pctōres: Uñ sequit: t In multitudine virtutis tuę mētient tibi inimici tui. i. pctōres. i. licz te sciāt virtuosū z fortē ad iudicādū: tm̄ nō cessabūt peccare: qd̄ ē mētiri deo: cui ꝓmiserūt i baptismo se nō peccaturos/abrenūciātes sathanę z oīb̄ pōpis eī. Uel/ In multitudine virtutis

Partitio psalmi

Al. †psallite autem

Al. †q̄ timēdo

Al. †potentie

Ps.94.

Ps.9.

Ps.8.

Ps.2.